

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

સિન્ડિકેટ બેંક

વિરુદ્ધ

આર. વીરન્ના અને અન્યો

ડિસેમ્બર ૧૯, ૨૦૦૨

[શિવરાજ વી. પાટીલ અને અરિજીત પાસાયત, ન્યાયમૂર્તિ]

બેંક/બેંકિંગ-પ્રતિવાદીઓને આપવામાં આવેલી લોનની વસૂલાત માટે બેંક દ્વારા દાવો-બેંક દ્વારા વસૂલવામાં આવતા ઊંચા વ્યાજ દરને લઈને વિવાદ કરનારા પ્રતિવાદીઓ-અગાઉ ડિફેન્ડન્ટ્સએ તેમની જવાબદારી સ્વીકારી હતી-ટ્રાયલ કોર્ટે પ્રતિવાદીઓની દલીલ સ્વીકારી હતી અને તે મુજબ દાવામાં હુકમ કર્યો હતો-હાઈકોર્ટ- દ્વારા હુકમનામું મંજૂર રાખવામાં આવ્યું., તે આપમેળે વધેલા વ્યાજ દરને વસૂલવાનો કેસ નથી-ઊંચા દરનો ચાર્જ પક્ષકારો વચ્ચેના કરાર પર આધારિત છે-ઉચ્ચ અદાલતે એવું માનવામાં ભૂલ કરી હતી કે કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું ઉલ્લંઘન કરવામાં આવ્યું હતું કારણ કે વ્યાજ દર વધારતા પહેલા પ્રતિવાદીઓને નોટિસ આપવામાં આવી ન હતી-સિદ્ધાંતોનો ઉપયોગ કુદરતી ન્યાયને કરારની સ્પષ્ટ શરતોમાં વાંચી શકાતો નથી-મુખ્ય કાર્યાલય દ્વારા આપવામાં આવેલી સૂચનાઓ

પક્ષકારો વચ્ચેના કરારની શરતોમાં ફેરફાર કરી શકતી નથી-ઉપરાંત, વ્યાજના વધેલા દરના આધારે પ્રતિવાદીઓ દ્વારા જવાબદારીની સ્વીકૃતિને ધ્યાનમાં રાખીને, ઊંચા વ્યાજ દર વસૂલ કરી શકાતો નથી તે આધાર પર ચુકવણીનો ઇનકાર કરવો તેમના માટે ખુલ્લો નથી-ટ્રાયલ કોર્ટ અને ઉચ્ચ અદાલતે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલ અને ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા સમર્થન કરાયેલ બેંક-હુકમનામા દ્વારા દાવો કરાયેલ વ્યાજને નકારી કાઢવામાં ભૂલ કરી હતી અને તે મુજબ સુધારેલ-વ્યાજ-બેંક ઊંચા વ્યાજ દરનો દાવો કરે છે.

હીરાલાલ અને અન્યો વિરુદ્ધ બદકુલાલ અને અન્યો, [૧૯૫૩] ૪ એસ. સી. આર. ૭૫૮ પર આધાર રાખ્યો હતો.

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન:૧૯૯૫ની સિવિલ અપીલ નંબર ૯૭૨.

૧૯૮૭ના આર. પી. એ. નંબર ૪૫૯માં કર્ણાટક હાઈકોર્ટના તારીખ ૧૮.૨.૯૪ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તા માટે આદર્શ બી. ડાયલ, સુશ્રી સુમતી આનંદ અને એસ. રવિન્દ્ર ભટ.

પ્રતિવાદીઓ માટે આર. એસ. હેગડે અને પી. પી. સિંહ.

કોર્ટ દ્વારા નીચેનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો:

પક્ષકારો માટેના વિદ્વાન વકીલશ્રીની સલાહ સાંભળી.

આ અપીલ વાદી-બેંક દ્વારા દાખલ કરવામાં આવી છે, જે હાઈકોર્ટના વિવાદિત ચુકાદા અને તેમની પ્રથમ અપીલને ફગાવી દેવાના હુકમથી વ્યથિત છે અને ટ્રાયલ કોર્ટના ચુકાદાને સમર્થન આપે છે. અપીલકર્તા-બેંકે પ્રતિવાદીઓ વિરુદ્ધ કુલ રૂ. ૧૬, ૧૫, ૦૮૧.૦૫ ની વસૂલાત માટે દાવો દાખલ કર્યો હતો.

અપીલકર્તાએ પ્રતિવાદી નં. ૧ અને પ્રતિવાદી નંબર ૨ અને ૩ બાંહેધરી આપનાર હતા, તેમને ત્રણ પ્રકારની લોન આપી હતી. જ્યારે પ્રતિવાદીઓ ઉછીના લીધેલા નાણાં ચૂકવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા, ત્યારે વાદીને દાવો દાખલ કરવાની ફરજ પડી. પ્રતિવાદીઓએ વિવિધ કારણોસર વાદીના દાવાનો પ્રતિકાર કર્યો. પક્ષકારોના નિવેદનોના આધારે, ટ્રાયલ કોર્ટે નીચેના મુદ્દાઓ તૈયાર કર્યા:—

૧. શું પ્રતિવાદીઓ વાર્ષિક ૧૧%ના લઘુત્તમ દરે, રિઝર્વ બેંક ઓફ ઈન્ડિયાના દર કરતાં વાર્ષિક ૫% વધુ વ્યાજ ચૂકવવા માટે સંમત થયા છે, જેનું ત્રિમાસિક ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજ ગણવામાં આવશે?

૨. શું દાવો કરવામાં આવેલ વ્યાજ, વ્યાજખોરી લોન અધિનિયમ હેઠળ અતિશય અને ગેરવાજબી છે?

૩. શું વાદી રૂ. ૨૧,૫૦૦/- થી વધુ સેવા શુલ્ક મેળવવા માટે હકદાર નથી?

૪. શું પ્રતિવાદીઓએ દેવાની લેખિતમાં સ્વીકૃતિ આપી છે અને જો નહીં, તો શું દાવો મર્યાદા દ્વારા બાધિત છે?

૫. શું દાવો કારણોના સંયોજન માટે ખરાબ છે?

૬. શું પ્રતિવાદીઓ દાવા મુજબના હક્ક મેળવવા માટે હકદાર છે?

૭. પક્ષકારો કઈ રાહત મેળવવા માટે હકદાર છે?

વધારાના મુદ્દાઓ:—

૧. શું વાદી બેંક દ્વારા એકતરફી રીતે વ્યાજ દર વધારવો ન્યાયી છે?

૨. શું વ્યાજ શુલ્ક સાચા છે?

વાદી-બેંકે તેના અધિકારીઓને પ્લેન્ટીફ વિટનેસ-૧ અને ૨ તરીકે તપાસ્યા અને દસ્તાવેજોને પી-૧ થી પી-૪૦ તરીકે ચિહ્નિત કરાવ્યા. પ્રતિવાદી નં. ૧ પોતે સાક્ષીના કઠેરામાં હાજર થયો અને પોતાને ડિફેન્સ વિટનેસ-૨ તરીકે તપાસ્યો અને એક ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ ફૃષ્ટમૂર્તિને પ્રતિવાદીઓ વતી ડીડબલ્યુ-૧ તરીકે તપાસવામાં આવ્યા. પ્રતિવાદીઓએ ડી-૧ થી ડી-૪૦ દસ્તાવેજો ચિહ્નિત કરાવ્યા. ટ્રાયલ કોર્ટે, તેની સમક્ષ રજૂ થયેલા દસ્તાવેજો તેમજ મૌખિક બંને પુરાવાઓને ધ્યાનમાં લીધા અને તેનું મૂલ્યાંકન કર્યા બાદ, મુદ્દા નં. ૧ થી ૩ પર હકારાત્મક તારણો નોંધ્યા અને મુદ્દા નં. ૫ અને ૬ અને વધારાના મુદ્દા નં. ૧ અને ૨ પર નકારાત્મક તારણો નોંધ્યા. જ્યાં સુધી મુદ્દા નં. ૪નો સવાલ છે, ટ્રાયલ કોર્ટે એવું તારણ નોંધ્યું કે પ્રતિવાદીઓએ તમામ દેવાની સ્વીકૃતિ આપી હતી અને ત્રણ લોન હેઠળ વાદીનો દાવો સમય મર્યાદામાં હતો. જોકે, ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ દલીલ દરમિયાન, પ્રતિવાદીઓના વિદ્વાન વકીલે માત્ર વાદી-બેંક દ્વારા વસૂલવામાં આવતા ઊંચા વ્યાજ દર અંગે જ વિવાદ કર્યો. પ્રતિવાદીઓના વિદ્વાન વકીલે એક ચોક્કસ નિવેદન પણ કર્યું કે પ્રતિવાદીઓ અન્ય તમામ દલીલો છોડી દે છે. વધુમાં રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે

પ્રતિવાદીઓ તેમના દ્વારા લેવાયેલી લોનની રકમ વાર્ષિક ધોરણે ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજ સાથે ચૂકવવા માટે તૈયાર હતા, પરંતુ તેઓ આરબીઆઈએ વ્યાજ દર વધાર્યો છે તેવા બહાના હેઠળ વાદી દ્વારા દાવો કરાયેલ ઊંચા વ્યાજ દરને ચૂકવવા તૈયાર ન હતા. વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે રજૂઆતોને ધ્યાનમાં રાખીને, જેમ કે ચુકાદામાંથી જોઈ શકાય છે, નોંધ્યું છે કે નિર્ણય માટે એકમાત્ર મુદ્દો વાદી દ્વારા ઊંચા વ્યાજ દર વસૂલવા સંબંધિત હતો. ટ્રાયલ કોર્ટે પ્રતિવાદીઓ પાસેથી બાકી રહેલી રકમ પર દાવો દાખલ તારીખથી વાર્ષિક ૧૧% ના વર્તમાન દરે વ્યાજ સાથે પ્રતિવાદીઓ પાસેથી રૂ. ૯,૮૨,૯૬૩.૪૭ ની વસૂલાત માટે વાદીનો દાવો મંજૂર કર્યો. ટ્રાયલ કોર્ટે રિઝર્વ બેંકના પરિપત્રોને ધ્યાનમાં રાખીને કરારની શરતો અનુસાર વાદી દ્વારા દાવો કરાયેલા વધેલા દરે વ્યાજ આપવાનો ઇનકાર કર્યો. વાદી-બેંકે દાવો કરેલા દરે વ્યાજ ન મળવા બદલ હાઈકોર્ટ સમક્ષ નિયમિત પ્રથમ અપીલ દાખલ કરી. હાઈકોર્ટે વ્યાજ દર સંબંધે 'ટ્રાયલ કોર્ટ' દ્વારા નોંધાયેલા તારણથી અલગ થવાનું કોઈ યોગ્ય કારણ શોધી કાઢ્યું નહીં. આ દૃષ્ટિકોણથી, હાઈકોર્ટ દ્વારા પ્રથમ અપીલ પણ ફગાવી દેવામાં આવી હતી. તેથી, વાદી-બેંકે આ અપીલ આ કોર્ટમાં લાવી છે.

અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે એવી દલીલ કરી હતી કે, વાદી અને પ્રતિવાદીઓ વચ્ચે વ્યાજ દર સંબંધે થયેલા કરારને ધ્યાનમાં લેતા, ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ હાઈકોર્ટે વ્યાજ આપવા માટે અપીલકર્તાના દાવાને સ્વીકારવામાં ભૂલ કરી છે; હાઈકોર્ટ એવું ઠેરવવામાં પણ યોગ્ય ન હતી કે અપીલકર્તા નોટિસ આપ્યા વગર ઊંચો વ્યાજ દર વસૂલવા માટે હકદાર નથી અને આવા વ્યાજ વસૂલવા એ કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું ઉલ્લંઘન છે કારણ કે પ્રતિવાદીઓને તક આપ્યા વિના વ્યાજ દરમાં વધારો કરવામાં આવ્યો હતો. વિદ્વાન વકીલના મતે, હાઈકોર્ટે એવા આધાર પર વાદીના દાવાને નકારવામાં ભૂલ કરી કે તે હેડ ઓફિસ દ્વારા જારી કરાયેલા પરિપત્રોનું

પાલન કરવામાં નિષ્ફળ રહી; જારી કરાયેલા પરિપત્રો ફક્ત બેંકના અધિકારીઓના માર્ગદર્શન માટે હતા, જે કરારની શરતોમાં ફેરફાર કરી શકતા ન હતા. વિદ્વાન વકીલે ઉમેર્યું કે બેંકનો દાવો બેંક દ્વારા જાળવવામાં આવેલા હિસાબો દ્વારા સમર્થિત હતો અને તેના અર્ક ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા. વધુમાં, ૧૯૭૮માં, પ્રતિવાદીઓએ તેમની જવાબદારીની સ્વીકૃતિ આપી હતી અને ગણતરી કરાયેલી રકમ પક્ષકારો વચ્ચે સંમત થયેલી શરતોના આધારે વધેલા વ્યાજ દરના આધારે હતી. તેમના મતે, જવાબદારી સ્વીકાર્યા બાદ, પ્રતિવાદીઓ માટે એવું કહેવું યોગ્ય નથી કે વસૂલવામાં આવેલો વ્યાજ દર ઊંચો હતો. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલની એ પણ રજૂઆત હતી કે એકવાર વાદીએ એ સાબિત કરવા માટે કોર્ટ સમક્ષ પુરાવા રજૂ કર્યા કે તે ઊંચો વ્યાજ દર વસૂલવા માટે હકદાર છે, તે પછી પ્રતિવાદીઓએ તેનો વિરોધ કરવાનો હતો. પ્રતિવાદીઓ આ બાબતે નિષ્ફળ ગયા. કોર્ટેએ અપીલકર્તા દ્વારા દાવો કરાયેલા વ્યાજને આપવાનો ઇનકાર કરવામાં યોગ્ય ન હતી.

પ્રતિવાદી નં. ૧ ના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી કે વાદીએ દાવામાં જ ૧૧% ના કરારિત વ્યાજ દરનો દાવો કર્યો છે; તેથી વાદી માટે ઊંચા વ્યાજ દરનો દાવો કરવો યોગ્ય ન હતો; દાવામાં સમયે સમયે કયો વ્યાજ દર વસૂલવામાં આવ્યો હતો તે અંગે કોઈ સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો ન હતો. વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી કે ટ્રાયલ કોર્ટે પુરાવાના મૂલ્યાંકન પર યોગ્ય વ્યાજ દર અંગે તારણો નોંધ્યા છે અને હાઈકોર્ટે તેને સમર્થન આપ્યું છે. તેથી, આ કોર્ટે તારણોમાં દખલ કરવી જોઈએ નહીં.

અમે પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલો દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતોને કાળજીપૂર્વક ધ્યાનમાં લીધી છે. ટ્રાયલ કોર્ટે વ્યાજ સંબંધે વાદીના દાવાને એવા આધાર પર નકારી કાઢ્યો કે એવું દર્શાવવા માટે કોઈ રેકૉર્ડ નથી કે પ્રતિવાદીઓ ક્યારેય તેમના દ્વારા લેવામાં આવેલી ત્રણ લોન

પર સંમત થયેલા દર કરતાં ઊંચા દરે વ્યાજ ચૂકવવા માટે સંમત થયા હોય. આપણે તરત જ એ દર્શાવવું જોઈએ કે ટ્રાયલ કોર્ટનું આ અવલોકન કરાર અંક-૧, પી-૫ અને પી-૧૧ ની વિરુદ્ધ છે. વધુમાં, ૧૯૭૮માં પ્રતિવાદીઓ દ્વારા આપવામાં આવેલી સ્વીકૃતિઓ પણ દર્શાવે છે કે પ્રતિવાદીઓએ બાકી રકમની તેમની જવાબદારી સ્વીકારી હતી અને રકમની ગણતરી પક્ષકારો વચ્ચે સંમત શરતોના આધારે વધેલા વ્યાજ દરના આધારે કરવામાં આવી હતી. ટ્રાયલ કોર્ટના એ અવલોકનો પણ કે બેંકે મનસ્વી રીતે વ્યાજ દરમાં વધારો કર્યો અને ઊંચો દર વસૂલ્યો, ઉપરોક્ત દસ્તાવેજો સહિત રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવેલા પુરાવાઓના પ્રકાશમાં યોગ્ય જણાતા નથી. અમારા મતે, ટ્રાયલ કોર્ટનું એ કહેવું ખોટું હતું કે અંક-૧, પી-૫ અને પી-૧૧ કરારોની સામે પ્રતિવાદીઓની સંમતિ વિના વ્યાજ દરમાં વધારો કરી શકાય નહીં. વ્યાજ દરમાં વધારો પક્ષકારો વચ્ચેના કરાર મુજબ કરવામાં આવ્યો હતો અને પ્રતિવાદીઓ પાસેથી ફરીથી અલગ સંમતિ લેવાનો કોઈ પ્રશ્ન ન હતો.

હાઈકોર્ટે જ્યારે એવું ઠેરવ્યું કે પક્ષકાર સંમત થયેલા દરે વ્યાજ ચૂકવવા માટે બંધાયેલા છે, ત્યારે એવો મત અપનાવ્યો કે માત્ર આર.બી.આઈ.ના પરિપત્રોને કારણે વ્યાજ દરમાં વધારો થવાથી બેંક આપોઆપ વધેલો વ્યાજ દર વસૂલ કરી શકતી નથી. આ કિસ્સો આપોઆપ વધેલા વ્યાજ દર વસૂલ કરવાનો નથી; ઊંચો દર વસૂલવો એ પક્ષકારો વચ્ચેના કરાર પર આધારિત છે. હાઈકોર્ટે એવું ઠેરવવામાં સ્પષ્ટપણે ભૂલ કરી હતી કે કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું ઉલ્લંઘન થયું છે કારણ કે જ્યારે પક્ષકારો કરારની શરતોથી બંધાયેલા હોય ત્યારે વ્યાજ દરમાં વધારો કરતા પહેલાં પ્રતિવાદીઓને નોટિસ આપવામાં આવી ન હતી. કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતનો ઉપયોગ કરારની સ્પષ્ટ શરતોમાં થઈ શકે નહીં. ટ્રાયલ કોર્ટના હુકમને સમર્થન આપવા માટે હાઈકોર્ટે આપેલું બીજું કારણ એ હતું કે વાદી બેંકે હેડ ઓફિસ દ્વારા આપવામાં આવેલા પરિપત્રો/સૂચનાઓનું ઉલ્લંઘન કર્યું હતું અને તેથી વાદી ઊંચા વ્યાજ દરનો દાવો કરી

શકતી નથી. અમે હાઇકોર્ટના આ દષ્ટિકોણને સ્વીકારવાની સ્થિતિમાં નથી. હેડ ઓફિસ દ્વારા શાખાઓને આપવામાં આવેલી સૂચનાઓ ફક્ત તેમના માર્ગદર્શન માટે અને વિવાદના કિસ્સામાં બેંકના હિતોનું રક્ષણ કરવા માટે હતી. કોઈ પણ સંજોગોમાં, આ સૂચનાઓ પક્ષકારો વચ્ચેના કરારની શરતોમાં ફેરફાર કરી શકતી નથી. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, તેઓ એકિઝબિટ પી-૧, પી-૫ અને પી-૧૧ ની શરતોમાં ફેરફાર કરી શકતા નથી.

અમે એ પણ ઉમેરી શકીએ છીએ કે ૧૯૭૮માં પ્રતિવાદીઓ દ્વારા તેમની જવાબદારીની સ્વીકૃતિને ધ્યાનમાં રાખીને, હવે તેમના માટે એવા આધાર પર બેંકને બાકી રકમ ચૂકવવાનો ઇનકાર કરવો યોગ્ય નથી કે ઊંચો વ્યાજ દર વસૂલી શકાય નહીં. હિરાલાલ અને અન્ય વિરુદ્ધ બદકુલાલ અને અન્યના આ કોર્ટના ચુકાદા [૧૯૫૩] જ એસસીઆર ૭૫૮ પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે, વર્તમાન કેસમાં પક્ષકાર દ્વારા જવાબદારીની બિનશરતી સ્વીકૃતિ માત્ર મર્યાદાનો સમયગાળો જ બચાવતી નથી, પરંતુ વાદીને તેના દાવા માટે એક કોઝ ઓફ એક્શન પણ આપે છે.

આ સંજોગોમાં, અમારા મતે, ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ હાઇકોર્ટે વાદી બેંક દ્વારા દાવો કરાયેલા વ્યાજનો ઇનકાર કરવામાં સ્પષ્ટપણે ભૂલ કરી હતી. તેથી, આ અપીલ સફળ થવાને પાત્ર છે. ટ્રાયલ કોર્ટના ચુકાદા અને હુકમનું સમર્થન કરતા વિવાદીત ચુકાદા અને હુકમ, જ્યાં સુધી તે બેંક દ્વારા દાવો કરાયેલા દરે વ્યાજનો ઇનકાર કરવા સંબંધિત છે, તે રદ કરવામાં આવે છે અને હાઇકોર્ટ દ્વારા સમર્થિત ટ્રાયલ કોર્ટના હુકમમાં તે હદ સુધી ફેરફાર કરવામાં આવે છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, વાદીનો દાવો માત્ર રૂ. ૯,૮૨,૨૬૩.૪૭ ને બદલે રૂ. ૧૬,૧૫,૦૯૧.૦૫ માટે મંજૂર કરવામાં આવે છે અને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આદેશિત વર્તમાન અને ભવિષ્યના વ્યાજ

દરો જાળવી રાખીને ટ્રાયલ કોર્ટના હુકમમાં આ આધારે ફેરફાર કરવામાં આવે છે. તે મુજબ અપીલોનો નિકાલ કરવામાં આવે છે. કોઈ ખર્ચ નહીં.

અપીલોનો તે મુજબ નિકાલ કરવામાં આવે છે.

કોઈ ખર્ચ નહીં.

આર.પી.

અપીલોનો નિકાલ થયો.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.